

(ЕО) № 1225/2009 на Съвета ⁽²⁾ и върху конвертиращо се алуминиево фолио и предвижда освобождаване на алуминиевото конвертиращо се фолио от антидъмпингово мито само при условията на член 1 параграф 4 от Регламент за изпълнение 2017/271, нарушава член 13, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз ⁽³⁾?

- 2) Недействителен ли е член 1, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2017/271 поради това, че при приемането на този регламент Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като предположението ѝ, че 80 % от разследваните продукти са леко модифицирани продукти, не е достатъчно обосновано?
- 3) Недействителен ли е член 1, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2017/271 поради това, че при приемането на този регламент Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като не е разследвала крайната употреба в ЕС на внесените видове алуминиево фолио?

⁽¹⁾ ОВ L 40, 2017 г., стр. 51.

⁽²⁾ ОВ L 332, 2015 г., стр. 63.

⁽³⁾ ОВ L 176, 2016 г., стр. 21.

Преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (Белгия), постъпило на 27 септември 2019 г. — Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Дело C-718/19)

(2019/C 413/35)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Ответник: Conseil des ministres

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли правото на Съюза, и по-специално членове 20 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз и Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО ⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която спрямо гражданите на Съюза и членовете на техните семейства се прилагат разпоредби, подобни на тези, с които, по отношение на гражданите на трети страни, е транспониран член 7, параграф 3 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, а именно разпоредби, според които на гражданина на Съюза или на члена на неговото семейство могат да бъдат наложени превантивни мерки, за да се избегне опасността той да се укрие в първоначално дадения му или удължен срок да напусне страната поради взетото по съображения, свързани с обществения ред, решение за прекратяване на пребиваването му?

- 2) Трябва ли правото на Съюза, и по-специално членове 20 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз и Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която спрямо гражданите на Съюза и членовете на техните семейства, които не са изпълнили решение за прекратяване на пребиваването, взето по съображения, свързани с обществения ред или обществената сигурност, се прилага разпоредба, идентична на приложимата спрямо намиращи в същото положение граждани на трети страни, що се отнася до максималния срок за задържане за целите на извеждането, а именно осем месеца?

(¹) ОВ, L 158, 2004 г., стр. 77, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56.

**Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 1 октомври 2019 година —
наказателно производство срещу НР**

(Дело C-724/19)

(2019/C 413/36)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страна в главното производство

НР

Преюдициални въпроси

Съответен ли е на чл.2 б.,с“ т.і от Директива 2014/41 (¹) и на принципа за равностойност национален закон (чл. 5 ал. 1 т.1 ЗЕЗР), който посочва прокурора като орган, компетентен в досъдебната фаза на наказателното производство да издаде европейска заповед за разследване за предоставяне на данни за трафика и местонахождението, свързани с далекосъобщения, при условие, че при идентичен национален случай компетентният орган е съдия.

Признаването на тази европейска заповед за разследване от компетентния орган в изпълняващата държава (прокурор или от съдия-следовател) замества ли съдебното нареждане, изисквано от правото на издаващата държава.

(¹) Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година относно Европейска заповед за разследване по наказателно-правни въпроси
ОВ 2014, L 130, стр. 1